

fõmalanda ja panni toitu lauale. Niiud tallid ka sullased ja tüdrukud wäljalt sõma. Need terretasid lahkestest ja sowisid norel paril ueste head terwist, rõnu ja Jummalale õnnistust. Madlena tänas hea sowimisest eest ja Kustaw tänas ka, agga temma räkis siis weel nõnda: „ma hakkau niiud naesega majapidamist ja tõteggemist peale; Madlena on siis emma kõrwas teie perrenaeire. Kuida emmale ollite teinud nõnda auustage niiud tedda ka ja olge sõnnakulelikud; sedda teate, et teile igga asjas täis õigus peab sündima, se on allati meie murre oluud. Kui teme iggailks omma kõhbut, siis jääb kõigile rahhu ja hea meel! — Niiud tulge liggi, roog on laual! Kõik astusid lana jure, Kustaw panni käed kokku ja palus: „Jõsand, mis ja meile annud õnnista! anna leiba ihbul', hingel' ka! Amen.“ Pärast sõmist lugges jälle lühikest tannu, ja perre läks tõle. Siis Kustaw kutsus noriku enneje kasa, wälja- ja heinamaid watama, mis kõik ühheskoos ja kõhha jures ollid. Pärast jäi Kustaw tõ-rahwa jure, naene läks koju taggasi ja hakkas ennuga tõle, selle jures juttu ajades ja wanna ja uut mele tulletades. Pärast lõmat läks ta weel Kurrelt mõnued omma asjad, mis senna jänud, ärratoma agga õhtu aitas õigel ajal omma perrele lauda seada. Pärast õhtu sõmist piddas Kus-

taw, ni kui õige perremehhe kord ja kõhhus, sullastega nõu, mis teisel päwal piddi tehtama ja andis neile käsku; nõndasammuti teggid Truta ja Madlena tüdrukutega. Olli se tehtud, siis Kustaw tõi kambrist Piibli ramatu. „Wata, Madlena! — ütles temma, — selle ramatu on isfa isfa weel ostuud ja temmast luggenud, niiud lõpetame temmaga ifka päwa tööd!“ Ja ta lugges 103-ma Law. laulu ja pärast sedda Jõsa-meie pahwet, andis siis kõigile kät ja sowis head-õõd. „Kallis Kustaw! — ütles siis weel naene, — kas lubbad, et middagi pallu! — egga sa ommet ei kela, et meie õhtu weel ühheskoos ühhe salmi igulame: sedda teggin lapsel õndsas emma jures ja nõnda olli Kurrel ka iggapäwane seadus. Paultminne on mul ni armas ja minne melest on ifka middagi pudu, kui sedda ei olle!“ — „Wägga hea melega tahhame laulda!“ kostis Kustaw ja ütles kõhhe sõnnad ette ja nad laulsid ühheskoos: „oh wõtkem Jummalat u. t. j. Nõnda teggid pärast sedda igga õhtu.

Se olli esõimenne pääw nende abbiellus. Oh et kõik nored parid tähhele panneksid, kuida esõimesõel päwal, esõimesõel nädalal, kuul ehk aastal omma ellu ajawad. Sest naljalt ei tahha hästi eddasi minna agga lõppeda, mis kurjaste hakkatakse. Esõimenne armastus teeb süddame pehme-